

Spm. nr. S 3105

Til integrationsministeren (1/4 04) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren i anledning af, at Flygtninge-nævnet har afslået at yde erstatning i den såkaldte Ashkan-sag, hvor en iransk mand blev nægtet asyl i Danmark og dernæst sendt tilbage til Iran, hvor han tilbragte to år i et torturfængsel (jf. Information den 27.-28. marts 2004), tage skridt til at ændre lovgivningen, således at det fremover ikke er Flygtninge-nævnet, der, som ansvarlig for beslutningen om udvisning, efterfølgende også skal træffe afgørelse om erstatning til den udviste?«

Svar (14/4 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Udlændingeloven indeholder ikke regler om kompetencen til at træffe afgørelse om en anmodning om erstatning fra udlændingemyndighederne i forbindelse med en afgørelse truffet af disse myndigheder.

Kompetencen til at afgøre sådanne anmodninger om erstatning følger af de almindelige erstatningsretlige regler og tilkommer generelt den, som kravet rettes imod.

Der er mulighed for at indbringe spørgsmål om erstatning for følger af en afgørelse truffet af offentlige myndigheder for domstolene.

Det følger af retsplejelovens kapitel 31, at der efter ansøgning til statsamtet kan meddeles en person fri proces i sager i 1. instans, såfremt den pågældende skønnes at have rimelig grund til at føre proces, og såfremt den pågældende ikke uden at lide væsentlige afsavn kan betale de omkostninger, der er forbundet med sagen.

Der findes ikke at være behov for at indføre en særordning for så vidt angår afgørelseskompetencen vedrørende krav om erstatning, der rejses over for Flygtninge-nævnet.

Det bemærkes, at det ikke er muligt at kommentere den konkrete sag, som spørgeren henviser til, inden for de rammer, der gælder for spørgsmål stillet i henhold til Folketingets Forretningsorden § 20, idet en sådan kommentar ville indeholde fortrolige oplysninger af personfølsom karakter om en konkret udlændingesag.

Spm. nr. S 2993

Til justitsministeren (24/3 04) af:

Frode Sørensen (S):

»Vil ministeren forbedre retsstillingen for de forbrugere, der får medhold ved Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte klagenævne, ved at gøre nævnenes kendelser eksigible, hvis kendelserne ikke indbringes for domstolene af den erhvervsdrivende inden 14 dage?«

Begrundelse

Forbrugerombudsmanden har tidligere og senest i forbindelse med høringen over Retsplejerådets betænkning nr. 1436 om adgang til domstolene påpeget det ønskelige i en sådan ordning, der for øvrigt kendes fra Sverige og Norge. Forbrugerrådet har i deres høringssvar til samme betænkning tilsluttet sig den af Forbrugerombudsmanden anførte kritik af det absurde i, at man ønsker at forenkle inkassoproceduren i ukomplicerede sager, men ikke samtidig fremsætter forslag til forbedring af forbrugerens processuelle stilling, efter at de ved en omhyggelig, uafhængig prøvelse af deres krav har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet eller et godkendt ankenævn.

Svar (5/4 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som reglerne er i dag, kan afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller af private klage- og ankenævne, der er godkendt af økonomi- og erhvervsministeren i henhold til forbrugerklageloven, ikke umiddelbart tvangsfuldbyrdes.

En forbruger, der får medhold i en sag ved f.eks. Forbrugerklagenævnet, vil således skulle anlægge en almindelig civil retssag mod den erhvervsdrivende, hvis denne ikke frivilligt efterkommer nævnets afgørelse.

Spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af bl.a. Forbrugerklagenavnets afgørelser har været overvejet flere gange tidligere og senest af Retsplejerådet i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I.

Retsplejerådet anførte i betænkningen side 152ff bl.a., at klage- og ankenævn har en vigtig funktion og varetager vigtige opgaver i det danske samfund, men at det er domstolene, der er samfundets grundigste og forfatningsmæssigt